

Het gewijzigd wets-ontwerp tot regeling der voogdij over den minderjarigen Koning.

Met genoegen hebben wij uit de Memorie van Beantwoording van het verslag der commissie van rapporteurs over bovengemeld wets-ontwerp, gezien de krachtige en afdoende wederlegging door den minister van Justitie, op de vele bedenkingen en bezwaren in het verslag tegen dit ontwerp opgehoopt. Wij gelooven dat die bezwaren over het algemeen zeer overdreven en gezocht zijn en door den heer VAN ROSENTHAL voldoende wederlegd. Wij zullen noch het verslag in zijne vele bedenkingen, noch de Memorie van Beantwoording in hare wederlegging nagaan, doch ons tot één punt bepalen, dat en in en buiten de Kamer de aandacht bovenal heet bezig gehouden: het personeel der voogden.

De Memorie van Beantwoording stelt hier hetzelfde argument voorop, dat wij reeds herhaalde malen, wanneer deze aangelegenheid in ons blad ter sprake kwam, aangetoond hebben: dat, uit den aard der zaak, de keuze der voogden, de aanwijzing welke de personen zijn, het best geschikt om de belangen van den minderjarigen Koning te behartigen, aan den vader toekomt, en dat de ministers, wanneer er geene bepaalde redenen aanwezig zijn, om de eerlijkheid of bekwaamheid dier personen in twijfel te trekken, die keuze behooren te eerbiedigen.

Geheel hiermede in overeenstemming antwoordt de Memorie op deze bedenking:

»Bij de behandeling der vorige paragraaf zijn reeds met een enkel woord de vaderlijke regten des regerenden Konings ter sprake gebracht;— het verslag heeft daarop uitdrukkelijk gewezen en de leden van de vereenigde zitting schijnen dus, even als de leden van het tegenwoordig gouvernement, van het besef doordrongen te zijn, dat, hoe vreemd de persoon des onschendbaren Konings ook aan de openbare behandeling van staatkundige vraagpunten behoort te blijven, daarom echter de regten des vaders, waar zich die met den persoon des Konings vereenigen, niet met stilzwijgen behooren te worden voorbijgegaan.

»Wanneer de leden, die van hun afkeurend gevoelen ten aanzien van enkele der voorgedragen voogden hebben doen blijken, zich meer van de overtuiging hadden doordrongen, dat in deze keuze bovenal de regten des vaders betrokken waren, dan durft men zich vleijen, dat deze afkeurende stem zich minder sterk zoude hebben doen hooren.

»Bij de ophelderende redevoering, die bij de indiening van het tegenwoordig wets-ontwerp is gehouden, is het leidend denkbeeld der hier gedane keuze genoegzaam uit elkander gezet. Het komt daarop neder, dat, met uitzondering der voorzitters van de beide Kamers der Staten-Generaal, die, behalve het persoonlijk vertrouwen, dat zij in alle opzichten verdienen, voornamelijk wegens deze hunne betrekking in aanmerking zijn genomen, de keuze des vaders uit

het groot aantal van aanzienlijke Nederlanders, die hier voor oogen kwamen, zich tot de voorgedragene personen heeft bepaald, omdat zij of in meer of min vertrouwelijke betrekking tot het Koninklijk Huis hadden gestaan, of door den vader bij verschillende gelegenheden over de opvoeding zijner kinderen waren geraadpleegd.

»Bij de mededeeling dezer gevestigde keuze hebben de leden van het tegenwoordig gouvernement, die de staatkundige verantwoordelijkheid der voordragt moesten aanvaarden, eenparig gemeend zich de vraag te moeten voorstellen, of tegen de voorgedragene personen, ook zoodanige redenen van uitsluiting konden worden aangevoerd, die hen voor dusdanige betrekking als ongeschikt moesten doen beschouwen; en toen zij die vraag eenstemmig in eenen ontkennenden zin meenden te moeten beantwoorden, hebben zij geenszins geschroomd die verantwoordelijkheid op zich te nemen, en schroomden ook thans niet die gedane voordragt te handhaven.»

Dit is, dunkt ons, zoo eenvoudig en waar en deze wijze van handelen doet zich zoo van zelf op, dat het inderdaad verwonderlijk is, daartegen zoo vele bedenkingen te hooren opperen. Evenmin bij de keuze van de voogden des minderjarigen Konings, als bij die van eenen regent, mogen redenen van bloote sympathie of antipathie gelden. Op dit gebied komt men nooit een stap verder. Weigeren de ministers op grond van antipathie, de personen voor te dragen, die het vertrouwen des vaders bezitten, de vader zal, met volkomen regt, weigeren de zorg voor zijnen zoon aan personen toe te vertrouwen, die hem antipathetisch zijn. Het regt dat elk vader volgens het gemeene regt heeft, mag men den Koning-vader niet onthouden. Viel de keuze des vaders op notoir onbekwame of onwaardige personen, dan zouden de ministers, op dien grond, verplicht zijn hunne medewerking te weigeren, doch wanneer de keuze genoegzamen waarborg voor bekwaamheid en karakter oplevert, mag de politieke kleur alléén noch een motief vóór, noch een motief tegen zijn. Als een eerlijk voogd kan men zeer wel den eed betrachten van den jongen Koning getrouwheid aan de grondwet in prenten, al heeft men vroeger behoord tot de tegenstanders der grondwetsherziening.

Een tweede bezwaar was: »dat alle acht voorgedragene aanzienlijke Nederlanders tot den adelstand behooren. Men meende, dat, nu bij de herziening der grondwet de adel als politieke stand is opgeheven, alle uitsluitende bevoorregting van dien stand strijdig kan geacht worden met de beginselen van ons staatsregt, en dat de tegenwoordige voordragt van zoodanige uitsluitende bevoorregting althans eenigermate de schijn had.» De minister antwoordt hierop: »Vóór alle wederlegging van dit gerezen bezwaar moet de regering de verklaring afleggen, dat noch bij de vestiging, noch bij de beoordeeling der keuze op de toevallige omstandigheid is gelet, dat al de gekozenen adellijke titels voer-

den; — aan bevoorregting van eene bepaalde categorie van aanzienlijke Nederlanders is dus volstrekt niet gedacht, en de verdediging, tot welke de regering hier genoodzaakt wordt, betreft diensvolgens geene wezenlijke, maar eene schijn-bevoorregting. — Die verdediging is overigens, naar het inzien der regering, uiterst eenvoudig en gemakkelijk. De leden, die dit bezwaar hebben in het midden gebracht, hebben te regt opgemerkt, dat de adel als politieke stand is opgeheven. Er bestaan dus geene standen meer, en, indien er, gelijk men niet ontkennen kan, eenig voorregt in gelegen is, om tot eene betrekking gelijk deze te worden voorgedragen, vindt die bevoorregting haren grondslag in vertrouwen op hoedanigheden van verstand en hart, die noch door adellijke titels geboren, noch uitgesloten worden. Het voeren van adellijke titels, waartoe het regt door de herziening der grondwet niet opgeheven is, staat, na de afschaffing der standen, volkomen gelijk met iedere andere onderscheiding, die met onze instellingen strookt, en de omstandigheid, dat al de voorgedragenen toevallig met ridderorden versierd zijn, zoude, indien de gemaakte bedenking inderdaad eenig gewigt had, naar het inzien der regering, evenzeer als bezwaar in aanmerking behooren te komen, als het toevallig voeren van adellijke titels.»

De wederlegging doet inderdaad de aanmerking te veel eer aan. Dergelijke onnoozele opmerking van het een of ander lid die begrijpt toch óók wat te moeten aanmerken, behoeft niet, als een serieus argument, opgevat te worden. Met objectiën van dit allooi is een verslag gemakkelijk uit te breiden, en men zou met evenveel à propos zich kunnen verwonderen, wanneer geen der voogden den populairen naam van Jan droeg. Eene dergelijke kleingeestige jaloerschheid en bekrompen kramers-geest kunnen wij van onze vertegenwoordiging niet onderstellen, en het is voor ons even ondenkbaar, dat onze kamers offeren zouden aan het vooroordeel tegen, als aan het vooroordeel voor adellijke titels. De eene zwakheid is zoo dwaas als de andere, en iemand, tegen wien men overigens geene gegronde bedenkingen heeft, uit te sluiten omdat het toeval, hem een Jhr. of Baron voor zijnen naam gaf, is niet minder onredelijk en niet minder onconstitutioneel dan wanneer men iemand, die overigens geenerlei aanbeveling heeft, kiest of benoemt, omdat hij een Jonkheer of Baron is. In eenen constitutioneelen staat mag alléén op talent en bekwaamheid, niet op geboorte, gezien worden, en uitsluiting op grond van geboorte staat volkomen gelijk met bevoorregting op grond van geboorte. Begonnen de niet-adellijke burgers eenmaal een stelsel van uitsluiting tegen de adellijke burgers, zoo zouden zij juist dat doen, wat thans in het verslag aan het gouvernement verweten werd: den adel als stand doen voortleven, want van zoodanige bepaalde uitsluiting zou het onvermijdelijk gevolg zijn, dat de adellijke burgers, in één hoop gedreven, zich als een afzonderlijk element in den staat constituerden.

De commissie van Rapporteurs schijnt niet te hebben durven wagen, wat de commissiën van Rapporteurs over de belangrijke wets-ontwerpen op het kiesregt en de provinciale regeling wagen durfden, en is van oordeel geweest, »dat eene nieuwe overweging in de afdeelingen vereischt werd.» Wij hopen, dat het blijken zal, dat het nieuw onderzoek ook een beter onderzoek en het nieuw verslag meer dan een zamenraapsel van ondoordachte aanmerkingen wezen zal. De regeling van dit onderwerp is niet minder noodig, dan die van de ontwerpen van Binnenlandsche Zaken en Financiën afkomstig, en het is inderdaad vreemd, dat men, bij dit ontwerp, dat zulk eene ontvangst geenzins verdient, behagen schijnt te scheppen in de behandeling zoolang mogelijk te rekken en het onder eene zee van opmerkingen, aanmerkingen, tegenwerpingen en bedenkingen te bedelven, bij welke de natie nagenoeg geen belang heeft en voor het publiek onverschillig zijn.

Buitenlandsche Berigten.

DUITSCHLAND.

Berlijn, 9 juli. Het dagblad der regering deelt het geratificeerde protocol mede. Verder is bekend geworden de authentieke inhoud van het vredetractaat, dat hoofdzakelijk nederkomt op het volgende: de neutrale troepen verlaten de hertogdommen, zoodat de Deenen kunnen binnenrukken, wanneer zij het Sleeswijk-Holsteinsche leger hebben overwonnen. Is het tractaat binnen drie weken niet geratificeerd, dan bestaat er oorlog tusschen Denemarken en het Verbond. Zes maanden na de onderteekening van het verdrag, benoemen de Duitsche bond en Denemarken commissarissen, om de grenzen vast te stellen tusschen het Duitsche bondsgebied en de Deensche landen.

Verder is bekend geworden eene proclamatie van het stadhouderschap aan de inwoners van Sleeswijk-Holstein. In dezelve komt de volgende zinsnede voor: »Bij den vrede zijn de regten onzes lands erkend en wordt het aan de hertogdommen overgelaten, deze regten te handhaven.» Het stadhouderschap verklaart daarop, dat zij met het laud deze taak zal vervullen. Iedere poging der Deenen, om het land binnen te dringen, zal tegenweer ten gevolge hebben.

Voorts maakt het generaal kommando der armee bekend, dat officieren van Duitsche bondscontingenten in de Hertogdommen als volentairen dienst kunnen krijgen, in zoo verre zij van de gevorderde getuigschriften voorzien zijn.

Londen, 8 juli. Er zijn dagbladen van New-York tot 25 juni, van Boston tot 26 en van Halifax tot 28 juni ontvangen. De loop van het tegen generaal Lopez aangerangen proces heeft genoegzaam bewezen, welk een levendig belang de inwoners van het zuiden in die expeditie stelden en hoe innig het hun smartte, haar te zien mislukken. Generaal Lopez werd niet als een gelukzoeker, maar integendeel als een held beschouwd; hij werd door de bevolking omringd, toegejuicht en beklagd; het is der overigheid niet dan na veel moeite gelukt, hem aan de al te levendige betuigingen van sympathie der menigte te ontrukken. Het onderzoek, hetwelk de generaal onderging, heeft niets nieuws opgeleverd en alleen het verlangen, door het zuiden gekoesterd, om het eiland Cuba bij de Vereenigde Staten te trekken, op nieuw bevestigd. De zaak is eindelijk den 21sten juni ten einde gebracht en de groote jury heeft den generaal Lopez, den heer Segur van Delaware, den generaal Quitman, den regter C. P. Kinney Smith van den Mississippi, den voormaligen gouverneur Henderson, den heer O. Sullivan en tien andere aanvallers van het eiland Cuba, naar den bevoegden regter verwezen, onder beschuldiging van eenen onwettigen inval in het land eener bevriende natie gedaan te hebben. Generaal Lopez heeft eene som van 3000 doll. tot borg moeten stellen, voor zijne verschijning in december aanstaande, voor het hof der Vereenigde Staten.

Voorts zijn berigten van Havana ontvangen, loopende tot 13 juni. Daaruit schijnt nu weder te blijken, dat de spaansche regering geen gehoor verleend heeft aan de vertoogen van den Amerikaanschen consul en de andere autoriteiten, en dat de gevangene genome Amerikanen nog altijd te vergeefs op hunne vrijheid wachten. De cholera was verminderende; de stad genoot eene gewenschte rust en de handel verlevendigde weder langzamerhand.

De senaat der Vereenigde Staten heeft de benoeming van den heer Lawrence, als gezant bij de Engelsche regering, bekrachtigd. De debatten omtrent de slavenuaestie hebben tot dusverre nog tot geene beslissing geleid.

De stoombooten Ohio en Crescent City zijn op 23

juni van Californië te New-York aangekomen, de eerste met 150,000 doll. en de tweede met 250,000 doll. stofgoud, benevens 156 passagiers; de tijdingen, door het laatste vaartuig medegebragt, loopden tot 15 mei. In den ochtend van 4 mei brak een heilige brand uit te San Francisco, waardoor een derde gedeelte van de stad in de asch werd gelegd. De schade wordt op 500,000 doll. gerekend. Men vermoedt dat de brand aan kwaadwilligheid is toe te schrijven; dien ten gevolge is eene belooning van 5000 doll. uitgelooft aan hem, die den schuldige zal aanwijzen. De wijken die het meest geleden hebben, zijn in het midden der stad gelegen, namelijk de Washington, Montgomery, Clay, Jackson en Dupont-straten; 200 à 250 huizen zijn een prooi der vlammen geworden. Doch de vastberadenheid en geestkracht der bevolking is van dien aard, dat men in een der bladen van 15 mei jl. leest: »Dat gedeelte onzer stad, hetwelk nauwelijks tien dagen geleden door het vuur verwoest werd, is reeds ten deele wederom opgebouwd. Wel ontdekt men in sommige straten hier en daar nog eene ledige plek, doch binnen weinige dagen zal er geen spoor meer van den brand te zien zijn en zullen de zaken overal in die wijken hervat worden. Reeds zijn verschillende magazijnen weder op dezelfde plaatsen opgebouwd en op nieuw met goederen gevuld.»

De Indianen vielen eenige dagen vroeger, twintig mijlen boven Auburn, eene afdeeling goudzoekers aan. Zij hadden er eenige gedood en hunne gereedschappen enz. medegenomen. Toen dit berigt te Auburn en Kelly's Bar bekend werd, vertrok eene compagnie van 20 welgewapende manschappen, om hen te vervolgen. De Indianen werden spoedig gevonden. Zij waren met pijl en boog gewapend en hadden tevens geweren bij zich. Bij het eerste schot door de blanken gelost, namen de Indianen de vlucht in verschillende rigtingen. Gedurende eenige uren achtervolgd, is het hun eindelijk geluk meerendeels te ontsnappen, echter niet zonder vijf-en-twintig man op het terrein verloren te hebben. De blanken tellden slechts twee licht gekwetsten.

Het goud in de mijnistricten schijnt voor geene vermindering vatbaar te zijn; dagelijks worden er nieuwe aderen ontdekt. Volgens een berigt in zeker dagblad, zijn twee klompen gedegen goud gevonden de eene wegende 23, de andere 10 lb.

Chagres werd gedurende de laatste dagen door vreeselijke stortregens als het ware overstroomd; de rivier van dien naam had eene buitengewone hoogte bereikt. De gezondheidstoestand aldaar en te Panama was zeer voldoende.

Uit New-Orleans berigt men, dat er eene doorbraak ontstaan is in den Mississippi-dijk. Die doorbraak boezemt de loevendigste ongerustheid in. Men vreesst voor eene overstrooming van de vruchtharste streken van Louisiana. De eerste scheuring is ontdekt op den 10den juni en binnen twee dagen overstroomde het water reeds eene uitgestrektheid van 150 ellen.

De stoomboot Griffith is verbrand. Van de 300 passagiers zijn nauwelijks 40 à 50 gered. De meeste slagtoffers zijn landverhuizers.

De laatste berigten uit Zuid-Amerika melden, dat Monte Video nog altijd belegerd werd door Oribe. De gele koorts rigtte bij voortdoring vreeselijke woestingen aan te Rio-Janeiro. Een Portugeesch schip van 74 stukken geschut, de Vasco de Gama, heeft ongeveer 150 man van de equipage en van den staf verloren. Er zijn twee Fransche oorlogsstoombooten te Monte-Video aangekomen, met 1500 man troepen.

Van Port au Prince loopden de tijdingen tot den 4den juni. Er heerschte eene volmaakte rust, terwijl de handel niets te beteekenen had. De koffij-voorraad was zeer gering en de houders vroegen zulke hooge prijzen, dat er zich geen koopers opdeden.

Uit Point-à-Pitre wordt berigt, dat de regering de opstandelingen heeft ten onder gebracht. Een groot aantal zijn door de militairen gedood.

Londen, 9 juli. Het lijk van sir Robert Peel wordt heden in het familiegraf nabij Tamworth bijgezet. Sir Robert Peel (de tegenwoordige baronnet) is ll. zondag uit Geneve hier aangekomen, waar de heer Peel (zijn neef) hem de tijding van het sterfgeval had gebracht. Sir Robert heeft zich terstond naar zijne moeder en vervolgens naar Tamworth begeven. Zoowel de leden der familie als burggraaf Hardinge, sir J. Graham, de heer Goulburn en vele andere vrienden van den overledene, zijn heden ochtend vertrokken om de begrafenis-plegtigheid bij te wonen. Van onderscheiden kanten komen stedelijke adressen van rouwbeklag bij Lady Peel in. De baron Charles Dupin, President der Fransche commissie voor de tentoonstelling van 1851 en broeder van den President der Wetgevende Vergadering, heeft eenen brief aan Prins Albert gezonden, waarin hij Frankrijks leedgeloof over den dood van sir Robert Peel te kennen geeft.

BELGIË.

Brussel, 30 juli. Reeds bij den aanvang van de zitting der Fransche Wetgevende Vergadering van gisteren, vertoonde zich groote opgewondenheid. Talrijke groepen voerden luidruchtige gesprekken. Men zegt dat de »jonge regterzijde» het protest der linkerzijde tegen den uitval des ministers van Justitie over de februari-revolutie, insgelijks wil onderteekenen. Na voorlezing van het proces-verbaal der vorige vergadering val de heer Cremieux het woord op en

protesteert in naam van de geheele linkerzijde tegen de woorden, op gisteren door den minister van Justitie ten aanzien der gebrekkige organisatie der jury en over de februari-revolutie, gebezigd. De voorzitter, de heer Dupin, weigert echter een schriftelijk protest, dat de heer Cremieux op het bureau der Kamer wil nederleggen, aan te nemen en laat spoedig het aangeteekende van de vorige vergadering goedkeuren. Hierop gaat men over tot de discussiën over het eerste artikel der wet op de drukpers, dat op voorstel der commissie aldus zal luiden. »De eigenaars van dagbladen of tijdschriften zijn gehouden een borgtocht in de schatkist van den staat te stellen. In de departementen der Seine, Seine en Oise, Seine en Marne, Rhône, bedraagt die borgtocht voor dagbladen 24,000 francs, als het blad meer dan driemaal 's weeks verschijnt, 18,000 francs als het slechts drie maal 's weeks of minder, verschijnt. In de departementen met steden van 50,000 inwoners en daarboven, zal de borgtocht voor dagbladen die meer dan drie maal 's weeks verschijnen 6000 francs, in de overige departementen 3600 fr. bedragen; voor die welke slechts drie maal 's weeks of minder worden uitgegeven, slechts de helft der genoemde sommen.» De heer Victor Hugo vraagt het woord tegen dit artikel, doch bestrijdt ook nog de wet in het algemeen. Nadat hij de verdoorfelijke materiële en intellectuele gevolgen daarvan uiteen gezet en de geheime inblazingen der ultramontanen daarin heeft aangewezen, komt hij tot de volgende beschouwingen: »De wet is een protest der regering tegen den volksgeest. Eene zoodanige regering is niet de werkelijk goede regering voor ons land. De ware regering van Frankrijk in de negentiende eeuw zoude organiseren, niet onderdrukken, de denkbeelden ontwikkelen, niet bestrijden. Doch het is reeds duidelijk dat de toekomst der dolzinnige reactie nabij is. Ik heb de beide vorige regeringen voor haren val gewaarschuwd, ik waarschuw ook de tegenwoordige d. i. de openbare en de geheime. Want wij weten allen dat de President der republiek een Numa met 17 Egeriën is. Binnen drie maanden zal uwe wet werkeloos zijn. De eerstvolgende verkiezingen zullen tegen u uitvallen. Gij zult den invloed der oppositie-bladen, die staande blijven, verdubbelen. Wat dan? Men heeft vele regeringen naar beneden zien tuimelen, maar geene weder zien stijgen tot hare vorige hoogte. De reactionnaren zijn de ware revolutionnaren.» Na eene heftige Philippica tegen de clericale of jezuitische partij en eenen personelen uitval tegen den heer de Montalembert, dien hij afschildert als onophoudelijk strijd voerende tegen den menschelijken geest, en na eene ontboezeming vol overtuigende kracht, dat de laatste toch, in spijt der pogingen, overwinnaar zal blijven, verliet de redenaar onder de uitbundigste bijvals-betuigingen der linkerzijde, de tribune. — Hier op gaat men over tot de amendementen. Een van den heer Savoye, tot geheele afschaffing der borgstelling, wordt met 438 tegen 197 stemmen verworpen. Onderscheidene andere hebben hetzelfde lot ondergaan, tot dat, na een rumoer van drie kwartier uurs, waarbij de linkerzijde den minister van Justitie belet het woord te voeren, de vier eerste paragrafen van het boven opgegeven artikel onveranderd worden aangenomen.

Naar aanleiding van het voorgevallene op gisteren in de wetgevende vergadering, hebben zich alle fractiën der linkerzijde in de zaal van den restaurateur Lemardelay vereenigd, om te beraadslagen over den stap dien men gemeenschappelijk zoude doen. Het bureau bestond uit de heeren d' Adelswaerd, Grevy, Cremieux, Victor Hugo en Charras, alle behoorende tot de gematigde fractie der linkerzijde. Ongeveer 200 leden waren tegenwoordig. Het voorstel van den heer Emile de Girardin, om de Wetgevende Vergadering in massa te verlaten, dat met enige wijzigingen door de heeren Michel (van Bourges) en Joly ondersteund werd, ging niet door. Insgelijks werd het voorstel verworpen, om de in-staat-van-beschuldiging-stelling van het ministerie aan te vragen. De heeren Charamaule en d' Adelswaerd waren van oordeel, dat de oppositie aan geene discussiën meer moest deel nemen en slechts eenvoudig hare stemmen uitbrengen, zoolang men geene voldoening erlangd had voor de beleediging, door den minister van Justitie de februari-revolutie aangedaan; doch ook daarmee konde de meerderheid zich niet vereenigen. Eindelijk werd men het, naar het schijnt, daarover eens, dat men bij de opening der eerstvolgende zitting een protest tegen de bewuste uitdrukkingen van den minister van Justitie, bij den President der Wetgevende Vergadering zoude inleveren.

Zoo als van zelfs spreekt hebben die discussiën de aandacht te Parijs onverdeeld bezig gehouden. De avondbladen en particuliere correspondentiën spreken bijna over niets anders. Echter schijnt men uit een artikel, voorkomende in het Bulletin de Paris, te kunnen opmaken, dat men den onberedeneerde uitval van den heer Rouher tegen de revolutie van februari, in het Elysée hoogelijk afkeurt. Het gerucht was zelfs verspreid dat die minister zoude aftreden, ja zelfs dat het geheele kabinet ontbonden zoude worden. Er heeft evenwel niets van dat alles plaats gehad en de heer Rouher heeft gisteren, evenals zijne ambtgenooten in het ministerie, een gedeelte der zitting bijgewoond. Al veronderstelt men dat de ongelukkige uitdrukking van den minister

van Justitie door den President der Republiek wordt afgekeurd, dan is het toch zeker dat hij hem in geen geval zoude willen opofferen aan de gevoeligheid der Bergpartij. Het verdient overigens opmerking, dat, met eene of twee uitzonderingen van ultra-conservatieve bladen, de gematigde pers zelve eenstemmig verklaart, dat een minister der Republiek zulke uittartende woorden niet had behooren te bezigen, als door den heer Rouher gedaan is.

In de zitting der Sardijnische kamer van afgevaardigden van den 4den juli, werd het eerste artikel der wet, waarbij de regering gemagtigd wordt tot de uitgifte van nieuwe schuldbrieven, tot een rentebedrag van 6 millioen, met eene groote meerderheid aangenomen. Het amendement van den afgevaardigde Riccardi, die de uitgifte tot 3 millioen, en dat van den heer Mellana die haar tot 4 millioen wilde verminderen, werd verworpen, na dat de minister van Financiën verklaard had dat hij geene nieuwe schuldbrieven zoude uitgeven, dan naarmate de behoefte van den staat dit zoude vorderen.

De *Messaggero* van Modena behelst eenen brief uit Rome van 24 juni, volgens welke van de geestelijke goederen gedurende 16—20 jaren eene belasting van $\frac{1}{2}$ pCt zal geheven worden. Deze bepaling zoude de voorbode zijn van eene hoogere belasting, die men op de goederen van wereldlijke personen zoude leggen.

FRANKRIJK.

Parijs, 8 juli. Gisteren had hier op het Champ de Mars een nooit gezien schouwspel plaats. De luchtreiziger Poitevin stieg met een luchtbal op, gezeten op een daar onderaan hangend paard. Het schuitje was met ballast gevuld en van daar liepen touwen naar beneden, waarin het paard hing, stevig bevestigd met banden en riemen. Het weder was zeer ongunstig, want er woei een orkaan, maar de onversaagde reiziger bleef toch bij zijn plan om op te stijgen met zijnen monster-ballon, die bijna 40 ellen in omtrek had. Bij het verlaten van den grond was het paard zeer onrustig en sloeg geweldig met de beenen; doch deze woestheid maakte kort daarna plaats voor eene volstrekte onbewegelijkheid; het paard liet toen de pooten als verlamd hangen. De sensatie onder de toeschouwers was zeer groot; eene dame viel in flauwte. Te 6 ure 10 minuten was de opstijging geschied, te 8 ure kwamen ballon, man en paard weder heelhuids op den grond, op eene opene plek in een bosch te Grise, in het departement Seine-et-Marne. Het paard had geenerlei lelsel van belang bij den ongewonen togt ondervonden; doch op zekere hoogte was zijne ademhaling belemmerd geweest, en was er bloed uit den mond en neusgaten gestroomd. Zoodra het nedergekomen was, begon het met gretigheid gras te eten. De heer Poitevin kwam kort daarop terug.

De President der republiek en andere hoogaanzienlijke personen, waren getuigen van de opstijging.

Parijs, 9 juli. Heden heeft eene laatste vereeniging van geneesheeren plaats gehad om verslag uit te brengen van *Walker* (de persoon die *Lodewijk Napoleon* vermoorden wilde) al dan niet krankzinnig is. Zijn geheele gedrag duidt overigens die krankzinnigheid aan. Soms heeft hij eenige heldere oogenblikken. Dan verhaalt hij, hoe hij zelf heeft ingezien tot welk een noodlottig einde de weg moest leiden, dien hij steeds bewandelde; hij had reeds lang geleden tot inkeer willen komen en gevoelende, dat het noodig was, dat hij daartoe onder een strengen dwang geplaatst werd, had hij zelf reeds meermalen pogingen aangewend om dienst te nemen, die evenwel niet gelukten, daar hij den bij de wet vereischten ouderdom nog niet bereikt had. Hij had nog weinige dagen geleden al zijne papieren in orde doen brengen en was op den eigen dag waarop hij gearresteerd was, nog bij een kolonel geweest, met verzoek om hem bij zijn regiment te doen inlijven. Deze sloeg dit echter van de hand en daarna posteerde hij zich voor het Elysée, om *Lodewijk Napoleon* te vermoorden.

De overheid heeft bericht ontvangen, dat, ter gelegenheid van het feest van den *H. Hendrik*, gastmalen en eene plegtige mis waren georganiseerd, en dat tot bijwoning daarvan vele personen waren genoodigd. De prefect van politie heeft aangekondigd, dat alle soortgelijke manifestatiën zullen worden verboden.

De procureur der republiek heeft vervolgingen ingesteld tegen verscheidene somnambules, ter zake van ongeoorloofde uitoefening der geneeskunst en van oplichting.

Dagelijks worden talrijke reclamatiën van kiezers, die van de nieuwe kieslijsten zijn geroljeerd, bij alle maires ingediend.

Het aantal kiezers, dat in het vorige jaar te Rouaan 27,000 beliep, is thans, volgens de nieuwe kieswet, op 8400 verminderd. Te Havre waren in 1849 8181 kiezers ingeschreven; dit getal is op 2404 teruggebracht.

Binnenlandsche Berigten.

St. Oedenrode, 9 juli. Naar men verneemt zal de inwisseling der buiten wettigen omloop gestelde gouden muntspeciën aanleiding tot een proces geven. In der tijd namelijk, vervoegde zich de heer *S. van den Berg*, te Geffen, ten kantore van den heer betaalmeeester te 's Hertogenbosch, met eene waarde van f 995 aan gemelde specie ter inwisseling, waarvoor men hem f 200 aan muntbiljetten en voor de rest een bewijs van ontvangst op vijf dagen gaf. Toen

uu 1 juli ll. genoemde heer het door hem gestorte geld tegen teruggave van het bewijs in specie of muntbiljetten wilde innen gaf men hem tot zijne verbazing te kennen, dat er een tekort van f 100 was, hetwelk men van hem te min had ontvangen en dat hij dus maar f 695 kon krijgen enz. Te regt werd hier tegen geïntendeerd en beweerd dat dit tekort den heer betaalmeeester maar niet den storter aanging, dat gene f 795 aan tien- en vijf-guldenstukken blijkens bewijs te goed had en storter dus de volle betaling hier som vorderde. Zulks geweigerd zijnde, eischte hij het door hem reeds afgegeven bewijs terug, doch ook dit werd van de hand gewezen. Hierop maakte de heer *v. d. B.* de aanwezigen op het voorvallene enz. als getuigen opmerkzaam en won den raad in van den heer *N. F. Sassen*, die, namens zijnen cliënt bij deurwaarders-exploit den heer betaalmeeester tot teruggave van het meergemelde bewijs aansprak, doch zonder enig gunstig gevolg. Genoemde advocaat heeft alsnu een termijn van 5 dagen tot teruggave enz. gesteld. (Hand.

Arnhem, 12 juli. De zesde algemeene vergadering der *Nederlandsche Entomologische Vereeniging*, zal dit jaar alhier gehouden worden, op zaterdag 20 juli, onder voorzitterschap van den heer *Mr. H. Verloren*.

De Hooge Raad heeft dezer dagen beslist in het regtsgeding, wegens het opschrijven en uitgeven van kanselredenen van predikanten, en heeft verklaard, dat door dit bedrijf niet is gehandeld tegen het voor schrift der wet van 25 januari 1817, en dat alzoo teregt door het gerechtshof van Noord-Holland registratie in dezen is geweigerd.

De *s Gravenhaugsche Nieuwsbode* meldt: Ons is ter oore gekomen, dat de regering zou hebben besloten, om tot verbetering van het muntwezen in Neêrlands-Indië eenen krachtadigen maatregel voor te stellen.

Men spreekt van eene belangrijke geldleening tot dat einde.

STATEN-GENERAAL. TWEDE KAMER.

Zitting van woensdag 30 juli.

In deze zitting heeft de heer *van Voorst*, na de voorlezing der notulen zich beklagd over de wijze waarop heden in de officiële *Staats-Courant* verslag is gegeven van de verklaringen, giste en door den minister afgelegd, als zoude volgens dat verslag de regering, in de zitting van gisteren, hebben verklaard, dat de letters *c* en *d* van het bekende besluit van 1841, betrekkelijk de afgescheidenen, door haar niet meer zouden worden toegepast. Hij vreesde, dat daaruit groote ongelegenheden zouden kunnen ontstaan. Hij herinnerde aan hetgeen er was gezegd en drong er op aan, dat de *Staats-Courant* de dwaling zou herstellen.

De ministers van Binnenlandsche Zaken en van Justitie hebben toen herinnerd aan hetgeen er gisteren is gebeurd en te kennen gegeven, dat hunne verklaringen niet onderling in strijd waren. Het koninklijk besluit van 1841 zal bij de vaststelling van de wet nopens het regt van vereeniging en vergadering, komen te vervallen. De minister van Justitie heeft er echter thans bijgevoegd, dat er tusschen den Raad van State en zijn ministerie overwegingen aanhangig zijn over de vraag, of het genoemde besluit, in afwachting van die wet, kan worden gewijzigd of ingetrokken.

Deze woordenwisseling liep daarmede ten einde. De commissie, belast met het onderzoek van de rekening van het fonds nopens de herbelasting van de grondbelasting, heeft, bij monde van den heer *Lotsy*, verslag gedaan. — Ter griffie en drukken en ronddeelen van het verslag.

Ingevolge de deswege vastgestelde bepalingen bij de kieswet, is besloten aanstaanden vrijdag over te gaan tot de loting, voor de afreding van de leden der Tweede Kamer.

Daarna zijn de algemeene beraadslagingen voortgezet over het ontwerp tot uitvoering van art. 7 der grondwet.

Een aantal sprekers hebben aan deze algemeene beraadslagingen deel genomen. De ministers van Binnenlandsche Zaken en van Justitie hebben de algemeene strekking van het ontwerp verdedigd.

Na sluiting der algemeene beraadslagingen, zijn die over art. 1 gehouden. Ook dat art. heeft tot vele discussiën aanleiding gegeven. De heer *van Eck* heeft voorgesteld, in den aanhef van dat art. te doen wegvallen de woorden: *ten aanzien van het genot van burgerschaps-regten*. Dat amendement wordt echter niet genoegzaam ondersteund.

Bij stemming is het eerste artikel aangenomen met 35 tegen 15 stemmen. Tegen, de heeren *Wintgens, Dullert, van Voorst, van Hoëvell, Donker Curtius, van Eck, Groen van Prinsterer, Boreel, van Randwijck, van Dam van Isselt, Duymaer van Twist, van Rijkevorsel, Sloet tot Oulhuis, Winterberg en van Goltstein*.

Het aangenomen artikel luidt als volgt: »Nederlanders, ten aanzien van het genot van burgerschaps-regten, zijn:

1o. die geboren zijn uit ouders, binnen het rijk in Europa gevestigd.

2o. die, binnen het rijk in Europa, uit aldaar niet gevestigde ouders geboren, binnen het jaar, nadat zij den vollen ouderdom van 23 jaren hebben bereikt, hun voornemen om daar te blijven wonen aan het bestuur hunner woonplaats hebben verklaard.

Zij echter, welke dien ouderdom bij de afkondiging dezer wet reeds hebben bereikt, kunnen die verklaring nog gedurende het jaar na die afkondiging doen;

3o. die genaturaliseerd zijn;

4o. die van de in de voorgaande nummers genoemde afstammen, ten ware de geboorte op een tijdstip mogt hebben plaats gehad, waarop de ouders in een der termen van art. 9 waren vervallen."

Het vervolg der beraadslagingen is bepaald op morgen ochtend te 11 ure.

Zitting van donderdag, 31 juli.

In deze zitting zijn de discussiën voortgezet omtrent de afzonderlijke artikelen van het wets-ontwerp tot uitvoering van art. 7 der grondwet.

Art. 2 is na eenige discussie aangenomen met 43 tegen 5 stemmen.

Het luidt als volgt: Natuurlijke, door een Nederlandschen vader erkende, kinderen: natuurlijke, door den vader niet erkende kinderen eener Nederlandsche vrouw, vondelingen binnen het rijk in Europa, die aldaar verbleven zijn tot aan den vollen ouderdom van 23 jaren, zijn met hunne afstammelingen, overeenkomstig de bepaling van no. 4 van het voorgaand artikel, eveneens Nederlanders."

Over art. 3 van het ontwerp werden langdurige debatten gehouden. Het luidt aldus: »Vreemdelingen zijn gevestigd of ingezetenen, die binnen het rijk in Europa hebben gewoond:

1. Gedurende drie achtereenvolgende jaren;

2. Gedurende één jaar, na aan het bestuur hunner woonplaats hun voornemen tot vestiging te hebben verklaard.

Nederlanders zijn gevestigd of ingezetenen, die na in een vreemd land te hebben gewoond, gedurende achttien maanden hunne woonplaats binnen het rijk in Europa hebben gehad."

Een aantal bezwaren is ontwikkeld, vele ophelderingen zijn gevraagd, eenige amendementen voorgesteld en onderscheidene wenken tot verbetering en verduidelijking der redactie aan de hand gegeven. De minister van Binnenlandsche Zaken heeft, na beantwoord te hebben de bedenkingen, welke hem miuder gegrond toeschenen, de heeren *van Twist* en *van Heemstra*, die hunne bezwaren meer bepaald in den vorm of van amendement of als leidraad tot verbeterde redactie hadden geformuleerd, verzocht beider lezingen zoo mogelijk tot een geheel te brengen en zich dienaangaande te verstaan, als wanneer de minister zou kunnen nagaan, of hij tegen het geheel der nieuwe redactie soms hoofdbezwaren mogt kunnen hebben, hetgeen hij voor alsnog meent niet het geval te zijn. Dientengevolge is als amendement voorgesteld, om art. 3 aldus te lezen: »Gevestigd of ingezetenen zijn, die binnen het rijk in Europa hebben gewoond:

1. gedurende de drie laatste jaren;

2. gedurende achttien maanden, na aan het bestuur hunner woonplaats het voornemen tot vestiging te hebben verklaard.

Nederlanders zijn gevestigd of ingezetenen, die gedurende de laatste achttien maanden hunne woonplaats binnen het rijk in Europa of in de koloniën of bezittingen van het rijk in andere werelddeelen hebben gehad.

Nederlanders, die ter zake van 's lands dienst in een vreemd land wonen, worden voortdurend als ingezetenen beschouwd. De bepalingen van ingezetenschap in bijzondere wetten voorkomende, gelden alleen voor zooveel betreft de onderwerpen in die wetten behandeld."

Er zijn op dit amendement nog in al. 4, op voorstel van den heer *van Hall*, uitgelaten de woorden *of in de koloniën of bezittingen van het rijk in andere werelddeelen*.

Het amendement is daarop aangenomen met 51 tegen 6 stemmen en vervolgens het geheele artikel. Art. 4. wordt na eene wijziging van bloote redactie der regering aangenomen. Het luidt als volgt: »Zij op wier staat van Nederlander de afscheiding der voormalige Nederlandsche provinciën, welke thans het koninkrijk België uitmaken, van invloed heeft kunnen zijn, doch die tijdens de bekrachtiging der tractaten van 19 april 1839 (*Staatsblad* no. 26) binnen het rijk in Europa of in de koloniën of bezittingen van het rijk in andere werelddeelen hunne woonplaats hadden, of er zich binnen twee jaren na dat tijdstip hebben nedergezet, en sedert hunne woonplaats hebben gehouden, of tijdens zij die woonplaats hadden, overleden zijn, zijn Nederlanders, of worden gerekend, die hoedanigheid tot aan hunnen dood te hebben bezeten."

Art 5 is in discussie. Er worden deswege verscheidene ophelderingen gevraagd en eenige amendementen voorgedragen. Ten slotte is het art. met een amendement van den heer *v. Eck*, gewijzigd aangenomen, en luidt aldus: »De vereischten om te kunnen worden genaturaliseerd, zijn:

1 de volle ouderdom van 23 jaren;

2. een gevestigd verblijf in het rijk van Europa of in de koloniën of bezittingen van het rijk in andere werelddeelen, gedurende zes (in plaats van tien) achtereenvolgende jaren, met het verklaard voornemen om er gevestigd te blijven.

Op art. 6 stelt de regering alsnu, in verband tot het zoo even aangenomen amendement, voor, om, in plaats van het bewijs van het gevorderd tienjarig verblijf enz. te lezen: zesjarig verblijf.

Het artikel wordt aldus gewijzigd aangenomen en

luit: »Bij het in te dienen verzoekschrift om naturalisatie worden gevoegd:

a. de geboortacte van den verzoeker, of zoodanige andere acte welke volgens het regt van het land, waartoe hij behoort, daarvoor in de plaats treedt.

b. het bewijs van het gevorderd zesjarig verblijf; c. een bewijs, afgegeven door het bestuur van de plaats binnen welke de verzoeker gevestigd is; der door dezen voor hetzelve afgelegde verklaring, dat hij voornemens is in het rijk in Europa, of in de koloniën of bezittingen van het rijk in andere werelddeelen gevestigd te blijven.

Art. 7 (zonder discussie aangenomen) luidt aldus: »De naturalisatie kan mede verleend worden ter belooning van uitstekende diensten aan het rijk in Europa of deszelfs koloniën of bezittingen in andere werelddeelen bewezen, of om andere overwegende redenen van staatsbelang.»

»De art. 5 en 6 zijn daarbij niet van toepassing.» Tusschen art. 7 en 8 waren drie amendementen voorgesteld.

1. Van den heer de Fremery, om op de te verleenen brieven van naturalisatie een regt van f 100 tot f 600 te heffen, telkens bij de wet aan te wijzen; 2. van den heer Fokker, om blootelijk een vast registratie-regt van 80 cents te heffen.

3. van den heer Bachiene, om alleen het eerste deel van het amendement van den heer de Fremery aan te nemen, namelijk: »Aan ieder die door de wet genaturaliseerd is, zullen door Ons brieven van naturalisatie worden uitgereikt;

(Blijvende zoo doende de bepalingen van de wet van 31 mei 1824 in stand en zal het aan de uitvoerende magt blijven om voor ieder geval, gelijk tot dus ver, de hoegrootheid van het regt te bepalen.)

Na langdurige woordenwisselingen, zijn de amendementen sub. 1o. en 2o. ingetrokken en dat sub. 3o. aangenomen als nieuw artikel tusschen art. 7 en 8.

Morgen na de loting over de aftreding der leden, voorzetting. (Er zijn nog twee artikelen.)

Vervolgens is morgen allereerst aan de orde de wet regelende het regt van enquête.

Ingezonden Stukken.

De stenographie bij de Kamers der Staten-Generaal.

Sedert kort worden de klagten al luider in den boezem der Kamers, over de traagheid, waarmede hare verslagen, thans door middel der stenographie opgeteekend, verschijnen, en heeft men — duren de zittingen nog eenigen tijd, — op nieuw het niet zeer streefende vooruitzicht, om ze weken daarna te ontvangen, in plaats van uiterlijk binnen tweemaal vier-en-twintig uren, na elke zitting.

Le organen dier traagheid liggen — het zij ons vergund, die kortelijk op te geven — a) in het personeel der stenographen, b) in het reglement voor de stenographie, en c) in het gemis aan eene tribune in de Tweede Kamer.

a) In de keuze van het personeel der stenographen is men, voor een groot deel, zeer ongelukkig geweest; men schijnt daarbij zelfs zonder oordeel te hebben rondgetast; want in de moeilijke kunst zijn zelfs kinderen van 12 jaren onderwezen geworden. Voor een groot deel zijn de stenographen personen, ontbloot van wetenschappelijke opvoeding, en hoe wil men deze een arbeid doen verrigten, die, in andere landen, door geachte advocaten of letterkundigen wordt volbragt? Zoover wij meenen met het personeel bekend te zijn, kunnen slechts 5 of 6 van de 13 à 14 stenographen geacht worden, voor hunne roeping berekend te zijn, of te zullen worden.

b) Ten aanzien van het reglement voor de stenographen schijnt de commissie, die, in opregtheid gezegd, al het mogelijke wil aanwenden, om de zaak goed te krijgen, van eene zijde te zijn ingelicht, die of de zaak niet kende, of haar opzettelijk in de war wilde sturen. In dat reglement toch is niet eene enkele bepaling, welke eenige kennis van de zaak verraadt. Thans over de kleinere gebreken heen-stappende — die echter alle tot de belemmering in de snelheid der dienst medewerken — noemen wij slechts het hoofdgebrek: dat elk lid, namelijk, zijne redevoering te huis erlangt en die op zijn gemak kan nazien. Wat is daarvan het tweelodig, even schadelijk, ja zelfs eensdeels ongeoorloofd gevolg? Vooreerst, dat de redevoeringen soms twee, drie, ja acht dagen later worden terug gezonden; en ten tweede, dat zij meestal zeer veranderd terugkomen, zoo zelfs dat men eene redevoering in het Bijblad leest, die volstrekt niet, waarvan dikwerf zelfs het tegenovergestelde in de Kamer is uitgeproken. Men herinnere zich, bijvoorb. de edifiante rede gehouden door den minister van Marine over het instituut te Medemblik, en, dezer dagen nog, wat er is gebeurd met de verklaring des ministers van Financiën, bij de begroting gedaan, ten opzichte van de quaestie van den Helder. De klagten daarover zijn dikwerf luide geworden; maar dan wordt al dat onbegrijpelijke geschoven op rekening van de jeugdige stenographen.

c) Wie ooit eenmaal de Tweede Kamer bezocht,

zal erkennen, dat er geene slechter zaal voor het gehoor kan gevonden worden. Daarvan is wederom het gevolg, dat vele leden, die of ver af zitten, of zacht spreken, of met een minder gelukkig orgaan zijn begaafd, gebrekkig, of in het geheel niet worden verstaan. Hier en daar ontstaat alzoo eene leemte, en het verslag kan niet worden uitgegeven, dan nadat die leemten door den spreker zijn aangevuld; of men ontvangt een verslag, alle verband missende, daar men op elke kolom stuit op den regel: de Heer die en die zal nader worden medegedeeld.

Thans veroorloven wij ons, tot middelen van herstel aan te wijzen: middelen, die onder het bereik liggen, en die gewis de gebroken radicaal zullen genezen.

a) Men verwijdere uit de werkelijke dienst allen, die er op het oogmerk ongeschikt toe zijn, en behoude van deze, als élèves, slechts de zoodanigen, die hoop geven goed te kunnen worden. Men spore de weinigen, die goede diensten doen, maar wier arbeid thans wordt verlamd door den gebrekkigen de overige stenographen, tot meerdere inspanning aan, totdat een grooter aantal bekwaame personen, mannen van opvoeding, in het vak zullen zijn opgeleid. en men spore mannen van zoodanigen aard aan, tot het kiezen van deze allezins eervolle loopbaan, door den goeden Stenograaf eene behoorlijke bezoldiging te geven, geëvenredigd aan zijn arbeid. Dan zal men, even als in andere landen, advocaten en letterkundigen zich op het vak zien toeleggen.

b) Men make een geheel nieuw reglement in overleg met der zake kundige personen, en neme er, bovenal, de bepaling in op, dat het verslag zal worden afgedrukt, nadat men de leden twee à drie uren tijds zal hebben gegeven, om hunne redevoeringen in proef na te zien. Daartoe behoort men echter den stenograaf verantwoordelijk te maken, even als overal elders, en dat kan geschieden, als de zuivering, sub. a vermeld, zal zijn volbragt. De natie zal dan niet alleen spoedig een verslag lozen, maar ook een verslag van hetgeen inderdaad is gesproken. Deze wijze van handelen zou ook de discussie-zucht beperken en velen afhouden, haterlijkheden en personaliteiten te bezigen, die nu zoo ligt worden gesproken, omdat men ze in het Bijblad roijert.

c) Men rigte eene tribune op in de Tweede Kamer. De Eerste Kamer toch, levert die bezwaren niet op voor het gehoor.

Wie het doel wil, mag ook de middelen niet verzuimen te gebruiken. De vertegenwoordiging heeft getoond prijs te stellen op eene spoedige en volledige openbaarmaking van het bij haar verhandelde — en inderdaad is zij een gewichtig uitvloeiende van het constitutioneele staatsleven, — welnu, men toone dan ook krachtig te willen medewerken tot het bereiken van dat doel. De commissie handele krachtig, onverwijld en afdoende, en de beste gevolgen zullen daarvan, ongetwijfeld, de vruchten zijn.

's Hage, 4 juli 1850.

Een vriend der spoedige en volledige openbaarheid.

Advertentiën.

De KOORNMOLEN, te Drempt bij Doosborgh, met WOONHUIS, BAKKERIJ en 2½ Bunder HOF- en BOUWLAND, te aanvaarden 1 Augustus eerstkomende; zal voor den tijd van zes jaren publiek worden verpacht den 22sten Juli 1850, des namiddags om 4 uur, ten huize van P. TEUNISSEN te Hummelo, bij wien nadere informatiën zijn te bekomen.

In twee veilingen, te houden ten overstaan van Mr. W. H. TAAIJ, Notaris te Arnhem, in het Logement den Vergulden Arend van den Heer J. W. TEN CATE aldaar, op Dingsdag 16 en 30 Juli 1850, des avonds te 7 ure, zullen in het openbaar worden verkocht de navolgende te Arnhem liggende panden:

1o. Een hecht, sterk en goed onderhouden HUIS, staande in de Oeverstraat, Wijk B No. 146, met BINNENPLAATS, daarover gelegen groot en ruim ACHTERHUIS, en annexe STAL, uitkomende in de Gortemakersteeg. Dadelijk bij den toeslag in gebruik te aanvaarden.

Het Huis bevat verschillende BOVEN- en BENEN DENKAMERS, deels Behangen, Gestukadoord en voorzien van SCHOORSTEENEN, verschillende KASTEN en andere GEMAKKEN, twee KELDERS, enz. In de aan de plaats uitkomende KEUKEN bevinden zich een REGENBAK en zeer goede WELWATERSPOMP, en in het groot en ruim Achterhuis groote BENEDEN- en twee BOVENKAMERS en zeer ruim PAKHUIS of WERKPLAATS, voorts daaraan annexe kleine STAL.

Dit perceel is door stand, ligging en ruimte zeer geschikt voor verschillende affaires en kadastraal bekend, Sectie O, No. 1833 en 1831 groot 3 roeden 52 ellen. Het zal in massa en in perceelen, bij biljetten op te geven, worden geveild.

2o. Een Gebouw, waarin twee Woningen, liggende ter zijde en achter het huis van M. HARMSEN, aan de Nieuwe Kraan, met grooten daarachtergelegen TUIN, schietende tot aan den nieuwen Veerweg, langs welken weg, behoudens de goedkeuring van de Stedelijke Regering op de teekening, toegestaan is te bouwen.

Dit pand zal mede in massa en twee perceelen, bij biljetten omschreven, geveild worden, en is kadastraal bekend, Sectie O, No. 991 en 992 groot 11 roeden 9 ellen.

Meerdere inlichtingen zijn over het 1ste perceel verkrijgbaar bij den Heer A. VAN GOOR, te Arnhem en over de beide perceelen ten Kantore van bovengenoemden Notaris, alwaar ook de bewijzen van eigendom ter inzage liggen.

Op Dingsdag den 16den Juli 1850, des voormiddags te 10 ure, zal, aan het Vendu-Huis alhier publiek worden verkocht:

MEUBELEN en HUISRAAD, als TAFELS, STOELLEN, SPIEGELS, 2 PENDULES, BADKUIP, LEDIKANTEN, een zeer goed BILLARD; fraai PORSELEIN, GLAS en AARDEWERK, KOPER en TIN, VLOERKLEEDEN, HAND- en KINDERWAGEN, BOKKENWAGEN met GEIT en TUIG, meest alles afkomstig uit eenen zeer soliden boedel.

Te zien Maandag voor den verkoop van 10 tot 4 uur.

ZEGT HET VOORT.

MEN VRAAGT als AGENTEN voor eene nieuwe Zaak, twee of drie fatsoenlijke Menschen, die de Provincie Gelderland bereizen.

De vereischen zijn, dat zij bewijzen van soliditeit kunnen overleggen en tot de Christelijke Kerk behooren. — Adres franco onder Letter C, bij den Boekhandelaar J. C. LOMAN Jr., te Amsterdam.

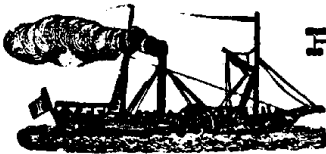
Door buitengewone gelegenheid wordt TE KOOP aangeboden, voor de som van f 395, eene uitmuntend schoone opstaande FORTE PIANO, uit eene der voornaamste Parijsche Fabrieken. Voor de deugdzaamheid wordt vijf jaren ingestaan; ter bezigtiging bij T. GRESNICH, in de Kroon, op de groote Markt, te Arnhem.

NAPOLÉON HIRSCH & COMP.,

te Amsterdam, Warmoesstraat No. 71.

Hebben de eer hiermede te berigten, dat zij wederom alhier gearriveerd zijn, met eene exquise nieuwe groote collectie BEHANGSELPAPIEREN, tot buitengewoon goedkoope prijzen.

Te spreken en te ontbieden, tot den 16den dezer, bij den Heer SPAEN, in de Paauw te Arnhem.

RIJN- EN IJSSEL-

STOOMBOOT-MAATSCHAPPIJ

Van Amsterdam naar Kampen, DAGELIJKS, 's Morgens te 6 ure.

Van Kampen naar Amsterdam, DAGELIJKS, 's Namiddags te 1½ ure.

Van Amsterdam naar Deventer en Zutphen, DIRECT Maandags, Woensdags, Donderdags en Zaturdags, 's Morgens te 6 ure.

Van Zutphen naar Deventer en Amsterdam, DIRECT Zondags, Dingsdags, Donderdags en Vrijdags, 's Morgens circa 8 ure, te Amsterdam in correspondentie met den laatste Spoortrein naar Haarlem, Leiden, 's Hage en Rotterdam.

Van Kampen naar Arnhem en Keulen, Zondags, Dingsdags en Donderdags, 's Morgens te 6 ure.

Van Arnhem naar Dusseldorf en Keulen, Zondags, Dingsdags en Donderdags, 's Avonds circa 8 ure.

Van Arnhem naar Zutphen, Deventer, Zwolle en Kampen, Maandags, Woensdags en Zaturdags, des voormiddags precies te 11 ure.

Marktprijzen.

TIEL, 8 juli.

Er was een matige aanvoer van Tarwe en deszelve werd 20 cents hooger verkocht. Rogge heeft 15 cents meer dan 11. maandag opgebracht. — Garst Haver en Boonen als voren. — Tarwe van f 6,50, 7,25 tot 8,00; puike Ristarwe tot f 8,50; Rogge van f 4,75, 5,00 tot 5,25; Garst van f 3,50, 3,75 tot 4,00; Haver van f 2,20, 2,50 tot 2,75; Boonen van f 4,30, 4,60 tot 4,85. — Van Avelzaad waren verscheidene partijen aan de markt, waarvoor be-steed is van f 10.50 tot 11.00.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 12 juli 2 El 2 Palm 6 Duim; gew. O D. gev. 5 D.

De prijs dezer courant is f 5 in de drie maanden. Afzonderlijke nummers 10 cents. Advertentiën van één tot vijf regels f 1.00 en voor elken regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegelregt voor elke plaatsing.

Te Arnhem, bij G. J. THIEME, Boekdrukker.